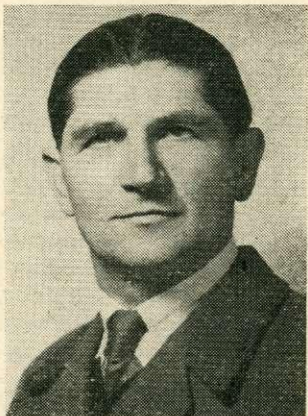

Az 1983. évi „Bedő Albert” díjasok

DESZPOTH LÁSZLÓ
erdész

Erdészeti tevékenységét 1951-ben a Pestvidéki Állami Erdőgazdaság pótharaszti erdészeténél kerületvezetőként kezdte. Szakmai területen főleg az új erdők telepítésével és az erdősítésekhez szükséges csemete előállításával foglalkozott. Megvalósított erdőtelepítései 350 ha akác, 240 ha nyár és 500 ha fenyő, összesen 1090 ha új erdő. Az erdősítések végrehajtása során kiemelkedő jelentőségű, országosan bevezetett újításokat valósított meg, mint pl. akácmaggyűjtő rosta, akácсарj sűrítő vágóél, szürkenyár nevelési módszer a tsz csemetekertben. Az állami területen minden

időszakban erdőművelő erdészként törekedett a kitűnő, szép, szakmailag elfogadott új erdők telepítésére.

A tsz erdőgazdálkodás területére 1969-ben lépett a dabasi járás üzeméhez, és innen ment nyugdíjba erdészeti ágazatvezetőként. A tsz erdőgazdálkodás terén is változatlanul az erdőtelepítések és erdőfelújítások jelentették számára a munka nagy részét. Az itt létrehozott új erdők nagysága 303 ha. Az összesen művelt csemetekert területe 24 ha, amelyen felül még 8 ha állandó jellegű öntözhető csemetekertet is létesített. Az évente előállított csemete mennyisége 4–5 millió db, s ebből a mennyiségből a társszövetkezetek tsz-igényeit is kielégíti. A tsz-ben a kitűnő csemeték előállításával exportlehetőséget is teremtett. A hazai nyár magcsemete nevelésére vonatkozó újítási javaslatainak bevezetése az országos termesztésben 70%-os megtakarítást jelent. Szakmai tapasztalatait a szaklapokban is megírta.

Deszpoth László az OEE elnökségének volt tagjaként a tsz erdőgazdálkodás problémáinak megoldásán fáradozott. A Pest megyei Tsz Erdőgazdálkodási Híradó szerkesztő bizottságának tagja, ahol írásaival és javaslataival segíti a lap munkáját. Az OEE Pest megyei tsz csoportjának ma is aktív elnöke. Inárcsi lakóhelyén a községi Hazafias Népfront Bizottság elnökeként, a Választási Elnökség elnökeként és a Takarékszövetkezet intéző bizottsága elnökeként tevékeny közéleti személyiség.

NÉMETH FERENC
erdész

Szakmai tevékenységét 1946-ban kezdte a Tanulmányi Erdőgazdaságnál, mint gyakornok. 1949-től a szilvásszárdi erdészetenél teljesít szolgálatot. 1953-tól az Erdőmérnöki Főiskolán technikus, majd 1957-től a Tanulmányi Állami Erdőgazdaságnál kerületvezető erdészként, illetőleg csemetekert-vezetőként dolgozott. Az erdészeti műszaki vezetői munkaköröket jó szakmai érzéssel, kiváló hozzáértéssel látta el, az erdőművelési és a fahasználati szakterületeken. 1982-től a Tanulmányi Állami Erdőgazdaság gesztorsága mellett működő soproni Fagazdasági Társulás ügyvezetője.

Gyakorlati munkássága nyomán a tóalmi csemetekert országos szakmai bemutatóra alkalmas bázissá fejlődött. Az Erdészeti Szakközépiskola tanulói, illetőleg az Erdészeti és Faipari Egyetem hallgatói gyakorlati oktatását lelkiismeretesen és nagy szakmai hozzáértéssel végezte és részben jelenleg is végzi.

DR. IGMÁNDY ZOLTÁN
erdőmérnök

Erdőmérnöki oklevelének megszerzését követően 1948-ban beosztott mérnökként kezdte szakmai pályafutását a püspökladányi erdészethnél, majd a szolnoki erdőgazdaságnál lett erdőgondnok. Már ebben az időszakban különös érdeklődést tanúsított az erdők károkozói, az erdei fák betegségei iránt. Az okok alaposabb megismerése, valamint az ellenük való védekezés módszereinek elmélyedtebb tanulmányozása, kutatása céljából 1951-ben tudományos segédkutatóként az Erdészeti Tudományos Intézetnél, 1953-tól az Erdészeti és Faipari Egyetem Erdővédelmi Tanszékén folytatja munkásságát. 1955-ben egyetemi adjunktus, 1960-ban egyetemi docens, 1969-ben egyetemi tanár, jelenleg az Erdővédelmi Tanszék tanszékvezető egyetemi tanára és rektorhelyettes. 1956-ban kandidátusi címet, 1982-ben a mezőgazdasági (erdészeti) tudományok doktora fokozatot érte el. Tudományos munkásságát számos dolgozat, tanulmány, szakcikk is bizonyítja.

Az OEE-nek 1948 óta tagja. Aktivitással vett részt az egyesület testületi munkájában, mint elnökségi és választmányi

Nevéhez fűződik a tóalmi csemetekert mellett a szárhalmi csemetekert és parkerdő kialakítása is.

Egyesületünknek 1955 óta tagja, az OEE elnökségének egy választási cikluson át tagja volt, jelenleg a soproni helyi csoport vezetőségi tagja, kiemelkedő egyesületi társadalmi munkása.

tag. Jelenleg is az OEE soproni helyi csoportjának elnöke. Egyesületi munkássága kiterjed az erdővédelmi szakosztály munkájára is.

Dr. Igmándy Zoltánnak az egyesületi szakmai továbbképzés keretében tartott előadásai (amelyek meghaladják a 100-at) helyi csoportjainknál mindenkor nagy érdeklődést keltenek, különös tekintettel az erdő és a fa védelmére, az erdőállományok károsítóira.

DR. SZÖNYI LÁSZLÓ
erdőmérnök

Dr. Szőnyi László okl. erdőmérnök a mezőgazdasági (erdészeti) tudományok kandidátusa, c. egyetemi tanár 1943-ban kezdte erdészeti pályafutását. Különböző beosztásokban dolgozott a gyakorlat, az oktatás és a tudományos kutatás területén. Több mint két évtizeden át az ERTI-ben, illetve a MÉM-ben töltött be vezetői munkakört.

Szolgálati ideje alatt a tudományos kutatás területén elért eredményei és a szakirói tevékenysége révén vált elismert, köztiszteltnek örvendő erdész tudóssá mind a hazai, mind külföldi szakörökben.

Dr. Szőnyi László egyesületünknek 1942 óta tagja. Felkészültségét, többírányú felsőfokú nyelvismeretét (angol, francia, német, orosz), tapasztalatait nemcsak a reá bízott feladatok végrehajtásában, hanem az egyesületi társadalmi munkában is hasznosította. Ki-

TÓTH IMRE
erdőmérnök

Kitűnő minősítésű oklevelét 1946-ban szerezte meg. Erdészeti szolgálatát a Műegyetem Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Kar Út- és Vasútépítéstani Tanszékén kezdte előbb gyakornokként, később tanársegédként. 1947 őszén kerül a bajai erdőgondnoksághoz szakhelyettesnek, az Alsó-Duna-ártér erdei növénytársulásainak vizsgálatára, a témát támogató VKM,

emelkedően érdemes és tevékeny tagja egyesületünknek, különösen a nemzetközi munkában, ahol magas szaktudásával, nyelvismeretével sok barátot és tisztelőt szerzett Európa-szerte a Magyar Népköztársaságnak, a magyar erdészetnek, nem kevésbé az Országos Erdészeti Egyesületnek.

majd az MTA ösztöndíjával. Azóta Baján, az Alsó-Duna-ártéren dolgozik, három évtizede folyamatosan erdőművelési szakterületen.

Munkássága során tisztázta a termőhelyi alapokon nyugvó fajajpolitikai irányelveket, elméletileg kidolgozott javaslatot tett az erőteljes fiatalkori nevelővágások bevezetésére, kidolgozta a korainyár értéknövedék szempontjából optimális vágáskorait. A biológia, az erdészeti gazdaságtan iránti érdeklődését kiterjesztette műszaki területre is és a műszaki megoldásokat jó érzékkel, eredményre vezetően alkalmazza. Munkásságának értékét külön emeli, hogy törekvései mindig (a lehetséges kompromisszumok megkeresése árán is) összhangban voltak az erdő- és vadgazdálkodás érdekeivel.

Szakirodalmi tevékenységét számos dolgozat, tanulmány, szakcikk igazolja, de több szakkönyv társszerzője is. A MÉM és az MTA Erdészeti Bizottsága erdészeti nemesítési munkabizottságának valamint a Szegedi Akadémiai Bizottság erdészeti munkabizottságának 1981 óta tagja. Ebben az évben a MTA Pécsi Akadémiai Bizottsága két munkabizottságába: az alkalmazott és a természetvédelmi munkabizottságba választották be.

DR. KÁLDY JÓZSEF
erdőmérnök

Allamerdészeti szolgálatát oklevele megszerzését követően 1942-ben kezdte, előbb a beszercebéányai, majd a marosvásárhelyi erdőigazgatóságnál. A felszabadulás után a pécsi erdőgazdaság műszaki osztályán dolgozott, később az erdőgazdaság igazgatóhelyettese, illetőleg igazgatója, 1949-ben a Pécsi Erdőgazdasági Nemzeti Vállalat vezérigazgató-helyettese. 1950-ben került a Földművelésügyi Minisztériumba, ahol előbb az erdészeti osztály vezetője, majd az Erdőközpontban műszaki igazgató, az Erdőközpont vezetőjének állandó helyettese volt. Rövid megszakítással 1954-től a Sátoraljaújhegyi Erdőgazdaság főmérnöke, amikor is a soproni erdészeti felső-

oktatás újjászervezésével egyidőben egyetemi katedrát kap az Erdészeti Gépesítési Tanszék vezetőjeként. Tanszékvezető egyetemi tanársága mellett kari dékán, 1972—1981 között tudományos rektorhelyettes, ezt követően haláláig a továbbképző osztály vezetője. A mezőgazdasági (erdészeti) tudományok kandidátusa.

Dr. Káldy József elsősorban az erdészeti gépesítés területén vívott ki magának széles körű szakmai közmegegyezést határainkon belül és túl egyaránt. Elharcosa volt az erdei munkák gépesítésének, az erdészeti gépállomások megszervezésének, az erdőfeltárás fejlesztésének, az erdészeti üzemi épületek és lakások építésének. Létrehozta az Erdőgazdasági Tervező Irodát. Közismertek azok a gépesítési eredmények, amelyek kísérletező kedve és műszaki alkotóképessége nyomán az erdészet területén létrejöttek.

Oktatási munkásságát magas szintű elméleti felkészültség és igényesség mellett a gyakorlatiasság jellemezte, amit hallgatói nagyra értékelték. Meggyőződéssel hirdette, hogy a műszaki értelmiségnek elsősorban nem írásműveket kell alkotnia, hanem gépeket, berendezéseket, technológiákat és ezek segítségével termelési feladatokat végrehajtania. Intenzív kapcsolatot tartott a gyakorlattal, tisztában volt azzal, hogy mi vár az életben tanítványaira, ezért azt is tudta, hogy mit és hogyan kell tanítania, hogy az ifjú mérnökök megállhassák helyüket.

Kiterjedt volt szakírói munkássága, elsősorban az erdészeti gépesítés és mű-

szaki fejlesztés, valamint a témakörhöz szorosan kapcsolódó munkavédelem és biztonságtechnika területén. Mindezt könyveinek, jegyzeteinek, tanulmányainak, ismeretterjesztő cikkeinek sokasága bizonyítja.

Dr. Káldy József nagy ambícióval tevékenykedett a szakmai közéletben. Az OEE erdészeti gépesítési szakosztály alapító tagjaként és vezetőjeként maga köré gyűjtötte ennek a szakterületnek a legismertebb és legfogékonyabb képviselőit, és összetartó, lelkes, egységes, ütőképés gárdát kovácsolt belőlük országos szinten is. Szakmailag rendkívül tartalmasak és az emberi kapcsolatok fejlesztése szempontjából nagyon gyümölcsözőek voltak a szakosztálynak a vállalatokhoz, üzemekhez kihelyezett ülései, ahol oktatók, kutatók és üzemi szakemberek tudtak gondolatot és tapasztalatot cserélni. Kiemelkedő teljesítménye volt a szakosztálynak és személy szerint dr. Káldy Józsefnek, a nemzetközi részvétele első és második országos erdészeti gépesítési konferencia sikeres megrendezése. Egyesületi tevékenységének körébe tartozott, hogy tagja volt az országos választmánynak, valamint 33 éven keresztül megszakitás nélkül AZ ERDŐ szerkesztő bizottságának.

Köztiszteltben és szeretetben tartott Tagtársunkat lényének maradandó emlékezetéül, a magyar erdészértársadalom képviseletében egyesületünk elnöksége kimagasló egyesületi társadalmi munkájáért és a magyar erdészeti fejlesztésben elért elévülhetetlen érdemeiért a halála után „BEDŐ ALBERT-díj” odaítélésében részesítette.

